

DAVID EN PIETER OIJENS.

DOOR

EMILE WESLY.

't Was een raar gevoel wat den heer Oijens Senr., bankier en makelaar in effecten te Amsterdam, op dien snikheeten 29sten Juli van het jaar 1842 be kroop, toen de baker, met een glans van fiere zelfvoldoening op het gelaat, hem de minstens even verrassende als heuglijke tijding bracht dat zijn kroost, in stede van met één spruit, met twee mannelijke exemplaren vermeerderd

Pieter Oijens, penteekening van David Oijens.

was; 't had zoo iets weg van de gewaarwording die gijzelf wel moet gevoelen, wanneer ge, na een enkele kennis ter loops genoodigd te hebben, zijn heele smala met een macht van koffers bij u ziet anschellen.

't Waren natuurlijk „béélden van jongens!” zooals alle dames volmondig verzekerden. Alleen de gelukkige vader waagde effentjes de schuchtere opmerking, dat de tengere spruiten met hun beiden wel juist één ferme jongen zouden gevormd hebben; maar dáár kwam hij aan 't rechte kantoor. „Hoe kan meneer nou zóó iets zeggen!” zei de vroede vrouw in haren bakertrots zicht-